

niei-Micii, ca să ocupe mănăstirea Tismana și alte asemenea locașe întărite și aprovisionate de dînsul cu destule proviziuni, pînă când să vadă rezultatul ¹⁾.

Savva, care pînă în momentul acela se afla în București ascuns, vedîndu că mișcarea lui Tudor spre Pitești era contrariă înțelegerii ce avuseseră între dînsii, numai de cătă adună pe toți ómenii ce avea sub dînsul, în numără aprópe de 1000 călăreți (căci mulți desertaseră și de la dînsul), și împreună cu Deli-bașa Mihale, Buluc-bașa Ghen-

(1 Așa s'a exprimată către capișostirii s'elle în momentul cându eșia din Mănăstirea Cotroceni. Adevărulú énsă era altú-felú; căci elú (Tudorú) consultându-se în intervalulú acesta cu menționatulú secretarú Udriški, cum trebuia să urmeze maí bine la acéstă împregiurare. fu convinsú de dînsulú că nimicú altú să nu facă, de cătú să ésa din Bucureșci și de uă cam-dată să se opréscă cu tótă óstea sa. la Piteșci ca la unú locú sigurú. Și déca Ipsilante va reuși contra Turcilorú, elú să trecă atunci Oltulú spre părțile Craiovei, ierú déca, din contra, Ipsilante nu va putea să se împotrívéscă Turcilorú, și se va vedea nevoitú a se refugi într'acolo spre a-și scăpa viața, atunci Tudorú, ocupându tóte drumurile, să se siléscă, prin verí-ce chipú va sci, ca să-lú prindă; și arătându, prin acéstă faptă, credința sa către turci își va expune atunci și dînsulú motivele mișcării s'elle ca legale și conforme cu dorința poporului, și că prin urmare, va miđloci d'a 'lú așeđa și pe tronulú țerrei Românesci, ca unulú ce a stătutú inițiatorulú acesteí mișcări, spre binele obștescú.

(Nota Autorului)